

Đề bài:

Em hãy tả hình
dáng và hoạt
động của con mèo
nhà em (hoặc con
mèo mà em
thường thấy).

Bài làm 1

Meo! Meo! Meo!

Đang ngồi học bài, bỗng nghe tiếng kêu, em quay nhìn xuống: thì ra chú mèo Mun cào chân em, đòi ăn.

Em vội ẵm chú lên, vuốt ve bộ lông mềm như nhung của chú. Cả nhà gọi chú là Mun, vì toàn thân chú chỉ là một màu đen huyền. Cho nên, trong bóng tối, chuột khó mà nhận ra chú đang núp chỗ nào, chỉ trừ một đốm trắng nho nhỏ trước mặt. Chú Mun hơi mập, do đó em nghe nặng nặng ở tay mình.

Nằm trên đùi em, Mun có vẻ thích lắm. Cái mũi màu hồng luôn ươn ướt cứ hít hít tay em. Mắt lim dim, lờ đờ, trái hẳn với lúc khác, đôi mắt chú tròn như hai hòn bi trong suốt. Cái đuôi cứ ngúc ngoắc, ngúc ngoắc như một khúc dây lược ngắn. Cả thân mình chú rất mềm mại, em muốn dây thề nào chú cũng buông thông, phó mặc. Có lẽ vì thế mà khi đi, tướng mèo yếu điệu như một thực nữ. Dưới bốn bàn chân chú Mun có một lớp thịt mềm y hệt cao su rất êm, không một tiếng động.

Những buổi trưa hè. Lúc cả nhà đã nằm yên nghỉ bốn bề vắng lặng, chú cũng nằm khoang trên bàn học của em, mắt cứ him híp dường như quên cả cuộc sống xung quanh mình. Chắc là Mun buồn vì không ai chơi với chú nữa. Lúc ấy trông chú Mun hiền hậu làm sao. Thế nhưng chỉ cần nghe tiếng chuột rúc rích ở đâu đó là chú ta bừng tỉnh ngay, mắt sáng hẳn, vênh đôi tai nhọn lên, đôi ria mép cứ động đậy, chú lùng sục khắp nơi. Thật xui xẻo cho con chuột nào chạy ngang qua, phóc một cái đã nằm gọn dưới móng vuốt sắc nhọn của chú Mun ta rồi. Ban ngày thì chú ngủ như thế, chứ đêm đến chú cứ đi rảo ngoài vườn, trong nhà suốt.

Em xuống bếp múc cho chú miếng cơm, chan thịt mỡ, chú ăn ngon lành.

Từ ngày có chú Mun, nhà em không còn bị chuột cắn phá quần áo và sách vở như trước nữa. Mọi người ai cũng yêu quý chú Mun như một người thân của mình.

(Vũ Hồng Anh – Thùy Dương)

Bài làm 2

Nhà em có một chú mèo nhỏ, tên là Mi Mi. Nó béo tròn. Lông màu trắng, có khoang tròn, rất mịn màng. Trông nó chẳng khác một quả bóng, đặc biệt là cái khuôn mặt điểm hoa rất lạnh lợi nọ. Hai mắt mở to, màu ngọc bích thỉnh thoảng chớp chớp, nhấp nháy.

Cứ tối đến, khi cả nhà đi ngủ là nó lại liếm đi liếm lại cái chân trước, rồi thì rửa mặt. Về đêm, nó dạo khắp các góc ngách trong nhà tìm lũ chuột. Lúc này, đôi mắt tròn to mở rộng, không hề chớp, mắt nhìn chăm chăm vào

đầu đó, đôi tai không bỏ qua một tiếng động nhỏ nào. Nếu có gì đó lăn ra là nó nhảy tới vô liền.

Con mèo con nhà em khác với những chú mèo khác là đuôi nó luôn luôn cong lên. Có lần chơi đùa với nó, nó thấy cái đuôi mình động đây suốt, ngỡ là cái gì, liền vòng lại bắt. Nó cứ thế vòng mãi tới khi mệt lử mới tóm được một cái đuôi. Nó thật là ngốc, làm em một phen cười đau cả bụng. Con mèo nhà em trông thật đến kì, không hiểu sao mà không thấy nó đi tè, đi ị đâu cả. Có lần mẹ dọn vệ sinh nhà, thấy nó ị trên một tờ giấy vệ sinh, mẹ cười như nắc nẻ. Thì ra Mi Mi cũng học theo người, hàng ngày mót thì đều đi vào giấy vệ sinh, và trở thành thói quen. Mỗi ngày đi học về thì nó đều chạy lại cọ vào chân em. Em bế nó lên, vuốt ve là nó lại dụi đầu vào ngực em.

Mi Mi của em rất tinh nhanh, thông minh, mà cũng rất tình cảm. Em rất thích nó.

(Dẫn theo Nguyễn Quốc Siêu)

Bài làm 3

Chít! Chít! Chít! Thê là con chuột nhắt chuyên ăn hại đã bị mèo mướp dùng vuốt nhọn vô gọn trong tay.

Chị mèo mướp có cái đuôi tròn vo như trái bóng con, đôi tai bẹt, nhẩn thín luôn dựng đứng. Đôi mắt xanh của chị long lanh như thủy tinh. Bộ ria mép dài nhỏ như những sợi tóc thỉnh thoảng lại động đây. Cái mũi nhỏ lúc nào ươn ướt mà lại rất thính đấy nhé. Mùi thơm của thịt cá khó mà lọt qua được cái mũi thính đấy nhé. Cái cổ ngắn của chị được nối với thân hình dài thon được bao phủ bằng một bộ lông mịn màng óng mượt. Bốn cái chân nhỏ mà ngắn. Dưới bnf chân có đệm thịt êm, dày giúp cho bước chân đi của chị nen uyển chuyển không hề gây tiếng động. Toàn thân chị được khoác chiếc áo sẫm. Những lúc rồi, chị thường liếm láp làm cho bộ lông càng óng ả. Cái đuôi dài như con lươn thỉnh thoảng lại ngoe nguẩy, uốn cong lên.

Chị mèo mướp rất thích chuột. Con chuột nào mà lọt vào tầm mắt chị thì khó mà có đường thoát thân. Chị ta nấp vào chỗ nào kín đáo nằm im như chờ chết. Chú chuột nào xấu số, chủ quan, nghênh ngang đi lại thì sẽ bị chị ta vồ ngay không kịp trở tay. Với những cái vuốt vừa sắc vừa dính như nhựa, chị ta quấn cho chuột đến mềm ra không còn cự quậy nữa, chị mới đưa vào chỗ kín ngòl chén như sợ bị các con cún tranh mất.

Chị mèo mướp xứng đạgn là nhà *vô địch* diệt chuột. Có chị trong nhà, lũ chuột không dám hoành hành nữa.

(Nguyễn Ngọc Nam)

Bài làm 4

Trời vừa hừng sáng, em tung chăn dậy định ra sân tập thể dục. Vừa lúc ấy, chú mèo từ đâu chạy đến sà ngay vào lòng em. Đó là một chú mèo tam

thể tinh khôn và bắt chuột rất giỏi. Cả nhà em gọi chú là *nhà nghệ sĩ bắt chuột*. Em xin tả lại chú mèo đó.

Chú mèo có bộ lông rất đẹp. Những đốm hai màu nâu, vàng nổi bật trên nền màu trắng trông chú như một con báo gấm nhỏ. Mình chú to bằng quả bưởi, đầu như quả cam, đôi mắt xanh lơ, bộ ria mép luôn động đậy. Dáng đi của chú duyên dáng, nhịp nhàng. Khi nằm ngủ hay sưởi nắng, cả thân hình chú cuộn tròn, cái đầu giấu kín trong lòng. Thường ngày chú rất hiền, mặc cho mọi người ôm ấp hay vuốt ve lên cái bụng tròn trĩnh của chú. Thế nhưng khi bắt được chuột thì chú hùng dũng, tinh nhanh lạ thường.

Meo... meo! Chú vừa đánh hơi thấy chuột thì phải? Trông bộ chú là biết ngay: mấy cái ria mép vểnh lên, bộ mắt hớn hờ. Chú nhảy vọt đi vừa nhanh vừa nhẹ nhàng. Một con chuột nhắt thò đầu ra khỏi hang, ngó nghiêng chung quanh rồi chui hẳn ra. Mèo đi tới rất lẹ, thu gọn bốn chân như lấy đà. Phốc! Chú vọt ra chớp lấy con mồi, con chuột nhắt chỉ kịp kêu *chí* một tiếng rồi nằm gọn trong bàn chân đầy vuốt sắc của mèo. Bắt được mồi, mèo mừng quýnh. Nó vội tha ra một chỗ vắng vẻ con chuột. Mèo thả con chuột bò được vài bước lại chạy đến ngoạm lấy. Cho đến khi chuột đã ngắc ngoải, mèo mới tha đến chỗ xa hơn, ung dung ngồi ăn thịt.

Những hôm mèo bắt được chuột, em thường thưởng thêm cho mèo con cá rô nướng. Mèo ăn cá một cách ngon lành. Mỗi bữa cơm em thường dành cho mèo bát cơm nhỏ trộn ít thức ăn của em sẽ cho. Trời rét em làm cho mèo chiếc ổ rơm thật êm đặt ở góc bếp để mèo ngủ yên và sẵn sàng theo dõi, canh gác chuột.

(Lê Thị Tố Như)